

Guia Musical 1982-83 14

COMÉDIE - FRANÇAISE

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

PRESENTA AL

GRAN TEATRE DEL LICEU

DOM JUAN

COMÉDIE EN CINQ ACTES, EN PROSE, DE

MOLIÈRE

AMB

JOSEP MARIA FLOTATS

DINS LA TEMPORADA TEATRAL
1982/1983 DEL

**CENTRE DRAMÀTIC
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA**

3 ÚNIQUES REPRESENTACIONS
22 D'ABRIL, 10 NIT
23 D'ABRIL, SESSIÓ D'HAVENT
DINAT 2/4 DE 5
23 D'ABRIL, 10 NIT

IGOR MARKEVITCH, MÉS QUE UN DIRECTOR

Pel públic en general, Markevitch ha estat un genial director d'orquestra que, al llarg d'una quarantena d'anys, ha polaritzat bona part de l'atenció de l'afecionat en relació als criteris que han de presidir el cada dia més complex art de la interpretació musical en la seva branca orquestral. Per a aquest gran públic d'arreu del món, Markevitch, dintre de l'especialitat esmentada, ha significat el rigor en la recerca de la secreta intenció del creador, que s'oculta en l'asèpsia i en la freda grafia empenonada entre les barres del compàs. En aquest aspecte, Markevitch donà un exemple de sobrietat i de claredat expositiva emmarcada en un sentit comunicatiu, conseqüència de la seva disciplina d'estudis. I en aquest punt, aquesta imatge externa que no és possible (ni s'intenta) desmentir, es desdobra en altres plans d'acció intel·lectual. Ha sorgit fa un moment la paraula «estudis» i, en aquest aspecte, Markevitch ens presenta una particularitat essencial. No és solament l'home preocupat que aprofundeix en el coneixement de les obres que després haurà d'interpretar, sinó que, a més, explica en les pertinents publicacions el sentit i el *perquè* de les seves afirmacions, com ha fet amb les pàgines simfòniques de Beethoven, per citar només el compositor més qualificat.

Però l'actitud musicològica d'aquest artista no s'atura ni es limita al pla de la «investigació interpretativa» sinó que, portat d'un esperit modern, examina el seu entorn social i opina, crítica, i, en definitiva, valora els moviments estètics, culturals, històrics, i àdhuc polítics que li han estat contemporanis. El seu llibre *Etre et avoir été* és, en aquest sentit, tot un testimoniatge i un testimoniatge d'excepció de tot el que ha tingut transcendència i significació en la vella cultura europea, tant si es tracta de ballet, d'idees polítiques o de moviments espirituals de qualsevol contingut estètic, i, per descomptat, de la creació musical, començant naturalment per la seva carrera de compositor en la qual donà en la seva joventut peces d'extraordinari interès.

El director, el musicòleg, l'assagista i el compositor, Integraren i formaren l'extraordinària personalitat d'aquest artista, que acaba de morir i del qual superficialment ens resta només el record més visible: el de la tasca al front de l'orquestra. Com un iceberg, el cap visible es només una petita part del gran fons humanista que s'oculta sota el nivell de les aigües.

MANUEL VALLS

vida musical

CONCESSIÓ DE LES BEQUES DE PERFECCIONAMENT MUSICAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Les beques de perfeccionament musical de la Generalitat de Catalunya, corresponents al 1982, han estat atorgades per una Comissió Qualificadora (constituïda per Maria Cateura, Directora del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona; Romà Escalas, Director del Museu Municipal de Música de Barcelona; Antoni Sàbat, Cap del Servei de Música; Josep Casanovas, membre de la Comissió Assessora del Servei de Música i Albert Giménez Atenelle, pianista) a les persones següents:

Dolors Cano i Nogué, per perfeccionar els estudis de piano al «College Conservatory» de la Universitat de Cincinnati (U.S.A.); Agustí Coma i Alabert, per perfeccionar els estudis de violí a la «International Menuhin Music Academy» de Gstaad (Suïssa); Assumpta Coma i Martorell, per perfeccionar els estudis de piano per a acompanyament de Lied a l'«Escuela Superior de Canto» de Madrid; Màrius Díaz i Leal, per perfeccionar els estudis de violoncel al «Trinity College of Music» de Londres; Lluís Pérez i Molina, per perfeccionar els estudis de piano a la «Franz Liszt Academy of Music» de Budapest (Hongria); Vicenç Prats i Paris, per perfeccionar els estudis de flauta al «Conservatoire National Supérieur» de París; Emili Ros i Fàbregas, per perfeccionar els estudis de piano a la «Harri School of Music» de la Universitat de Hartford (U.S.A.); Aina Torrent i Alamany, per perfeccionar els estudis de viola de mà i llaüt a la «Schola Cantorum Basiliensis» de Basilea (Suïssa); Carles Trepà i Domingo, per perfeccionar els estudis de guitarra a l'«Ecole Normale de Musique» de París.

II FESTIVAL CORAL A VALÈNCIA

S'ha celebrat, els passats dies 5 i 6 de febrer i 11, 12 i 13 de febrer, a València, el II Festival Coral, que aquest any ha presentat dues novetats en relació al primer, celebrat l'any

passat. Aquestes novetats foren, en primer lloc, la divisió del Festival a comarques amb concerts a Algemesí, a Castelló, a Elda i a Quart de Poblet els dies 5 i 6, i la Mostra coral realitzada a Ciutat de València, amb la participació majoritària de corals provinents de tot el País Valencià. La segona novetat fou la invitació a corals representants d'altres nacionalitats de l'estat espanyol: l'Escolania de Loyola (Pamplona), la Coral Ciudad de Granada, i la Coral Càrmina, de Barcelona.

Cal destacar que l'últim dia, i durant l'acte de cloenda, es va retre homenatge a la compositora valenciana Matilde Salvador per la seva dedicació especial a la música coral.

CURS DE DIRECCIÓ PIERRE CAO

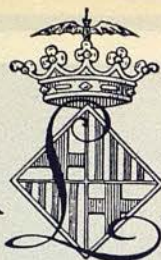
Entre els dies 1 i 18 del passat mes de febrer tingué lloc, a la Sala d'audicions del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, el Segon curs de Direcció Coral professorat per Pierre Cao (assistit per Manuel Cabero) organitzat per la Delegació del Barcelonès de la FCEC. La resposta en inscripcions, altament positiva (55 alumnes procedents de més de vint entitats corals barcelonines, del Conservatori Superior, i de poblacions com Estrasburg, Sant Celoni, Sabadell, Bellaterra, Molins de Rei, Santa Coloma de Cervelló, Caldes de Montbui, Capellades i Terrassa), és testimoniatge de l'oportunitat de la convocatòria i de l'interès que ha despertat en els nostres ambients corals. El curs fou impartit a tres nivells i presentà la novetat d'incloure en les matèries del nivell superior —ultra el treball sobre diverses obres «a cappella»— l'estudi dels problemes de la direcció vocal-instrumental, sobre recitatius i àries d'«El Messias», de Haendel, de la «Passió segons sant Mateu», de Bach, i de la «Missa en sol», de Schubert, amb la col·laboració de solistes vocals, un reduït conjunt instrumental i, naturalment, el Cor Pilot expressament format per a l'avinentsa.

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

LA BOHÈME

de

GIACOMO PUCCINI

JAUME ARAGALL - ENRIC SERRA - MARI CARMEN HERNANDEZ

JOSEP FOLCH - ROLANDO PANERAI

AGOSTINO FERRIN - BARBARA DANIELS

Director d'escena: Dario Dalla Corte

Decorats: Antonio Mastromattei. Sormani (Milà)

Vestuari: Pier Luciano Cavollotti. Casa d'Arte Fiore (Milà)

Cor de Nois del Col·legi Balmes E. P. (Dir.: Antoni Coll)

Director d'Orquestra: ANTON GUADAGNO

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Diumenge, 20 de març, a les 17 h. Torn T

Dimarts, 22 de març, a les 21 h. Torn B

Divendres, 25 de març, a les 21 h. Torn C

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

INSTITUT «FEDORA ABERASTURY»

La recuperació de la Totalitat per al desenrotllament instrumental i artístic.

Els principis de l'Institut que solament hi ha plenitud artística en les arts interpretatives si «tota la nostra persona es pot expressar», queden confirmats per vint anys de treball del Mètode Aberastury en la seva aplicació, tant a la pedagogia instrumental i artística com a l'individu a qui diferents motius impedeixen la seva total expressió i desitgi treballar el Mètode.

Per tant, replantagem la quantitat com a resultat de la qualitat. L'Institut no és terapèutic però, en proposar-se una lectura integral de l'Home i del seu real creixement interior per l'adquisició d'una tècnica artística, s'esdevenen en el subjecte canvis profunds de personalitat, com pot ser la clarificació dels conflictes que impediexen la seva autèntica expressió.

Si considerem l'Home com «una Totalitat Comunicant» que vibra en ressonància amb el seu món interior i exterior, es tracta que aquesta emoció flueixi convertida en energia creativa. Fer possible que aquesta energia que surt d'un moviment interior, es converteixi en moviment exterior per la comunicació i l'art. Energia que flueix i es converteix en sons, en personatges, en moviments per a la dansa..., per tant, qui vibra i sona és la persona, ella és l'instrument. Si la persona no es mou interiorment, el fraseig musical no tindrà el moviment intern necessari per posseir una expressió interessant. ¿I com es pot frasejar bé si interiorment estem estàtics? Pensem com viuen la música els grans músics populars. ¿És que potser un músic culte és un músic poc vital?

El Mètode Aberastury, creat a Buenos Aires per la pianista i pedagoga Fedora Aberastury,

com a síntesi personal, després de molts anys de treball a Nova York amb Rafael de Silva i Claudio Arrau, s'ha convertit en un Institut, organitzat a Barcelona gràcies al treball personal de Yiya Díaz (piano) i Néstor Eidler (violí), deixebles directes de Fedora Aberastury a Buenos Aires, i per la incomparable col·laboració de la pedagoga catalana Lola Poveda i de la ballarina argentina Julia Comesaña; en aquest moment, formen un equip unit per l'experiència artística i pedagògica de cada un dels membres, i per la investigació i desenrotllament del Mètode, qualificat com a «Sistema conscient per a la tècnica del moviment».

El moviment és la vida i la presa de consciència de quins són els centres interiors que cal despertar per tal d'expressar en moviment l'energia creadora. Heus ací el treball d'aquest sistema.

Per mitjà d'aquests centres, es recupera la unitat ment-emoció, pensament-llenguatge, mans-peus, etc., és a dir, l'infinit descobriment del «Jo» per la geografia corporal.

S'ha aconseguit la recuperació de dits paralizats de músics, per mitjà del treball dels peus i els dits dels peus. Si bé tota la nostra societat viu del cap a la cintura, especialment els músics s'obliden sovint de les seves cames i peus, així com el ballari oblidat que cada dit de la mà és com una cama. En mobilitzar-se l'energia de la cintura als peus i recuperar els circuits generals de la comunicació interior, el dit es recupera gràcies a la Totalitat que s'havia perdut per les interferències que han causat el bloqueig.

El Mètode no és un invent. És la presa de consciència que tots venim al món com a unitat vital que pot expressar-se totalment. Aquesta capacitat creativa es troba en cadascú de nosaltres. És en mans dels pares,

dels educadors i de tota la societat organitzada la possibilitat de desenrotllar-la o de bloquejar-la. A tot arreu es desperten moviments que, per la influència oriental o occidental, proposen el retorn a l'integral, ja que en la divisió l'home deixa de ser home.

El Mètode Aberastury, com qualsevol treball profund i seriós, necessita el seu temps i cal pensar que la formació d'un artista així ho reclama. Si el treball de l'artista és adonar-se i percebre contínuament el món que el rodeja per convertir-lo en activitat creadora, no li cal una profunda i llarga preparació? ¿No ha arribat ja l'hora que l'art i la ciència s'uneixin per ajudar al creixement de l'ésser humà? Qualsevol activitat humana, ¿no és l'ésser humà qui la realitza? No partim sempre del mateix instrument?

Totes les activitats que realitza l'Institut tenen com a punt de partença aquests principis i la pràctica del Mètode: expressió corporal, teatre, dansa, piano i violí.

Si en els adults, en els professionals, es tracta d'una recuperació, en els infants es tracta de pendre consciència de la totalitat creadora que posseeixen i, amb amor i respecte, d'ajudar-los a créixer.

Creiem que l'apropament a l'instrument s'esdevé per l'atracció del so, pel contacte amb l'instrument i pel bagatge històrico-musical que posseeix la seva totalitat.

Un nen català porta en el seu arxiu cellular, a part de la història de l'home, totes les cançons populars catalanes apreses a la seva família i sentides des del naixement. ¿Existeix un millor bagatge musical que prendre consciència dels elements musicals que hom ja posseeix? Tot estimulants en l'infant el dret a descobrir tot el que l'instrument li pot apor-

tar, li permetem de trobar el seu propi llenguatge creatiu i alhora fer-li prendre consciència dels nous elements que descobreix, que són, en essència, els mateixos que es troben en les cançons populars i en l'obra dels grans compositors.

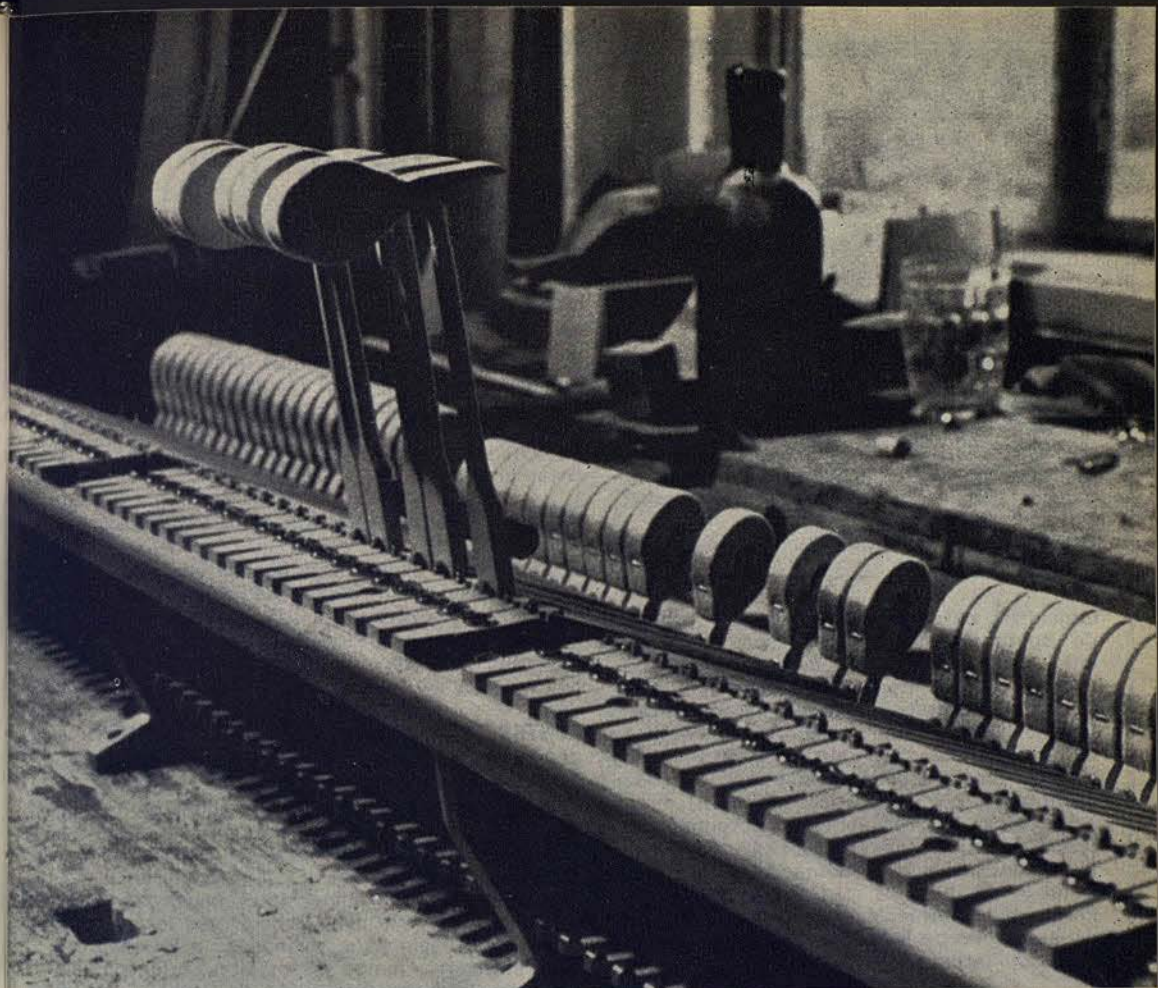
Si proposem l'ensenyament integral, a més d'alimentar-nos en les arrels de la tradició, cal treballar en la invenció i la improvisació des del primer dia, per tornar a ser músics en la totalitat.

La pedagogia en general, i sobretot la pedagogia artística, no hauria d'ensenyar solament coses meravelloses sinó també confiar en l'alumne. Si l'alumne té tanta necessitat d'expressar-se, és perquè posseeix un univers creatiu en el seu interior, que hem d'ajudar a fer emergir.

L'equip de l'Institut sap que la tasca que està fent a Barcelona, a més de tot l'esforç personal, no seria possible sense la gran col·laboració, comprensió i suport dels alumnes i de diverses personalitats, espanyoles i europees, que ens estimulen i ajuden en l'expansió del nostre treball.

Actualment a més de rebre alumnes de tot Espanya, vénen de forma regular, en plans especials de treball, professionals de França, d'Itàlia i de Suïssa, entre d'altres.

L'Institut realitza també cursets intensius, entre altres, al Conservatori Superior de Música de Barcelona, Conservatori de Vilanova i la Geltrú, C.I.P.A.R.H. de Madrid, Centre Italià de Cultura Orgonòmica «W. Reich» a Roma, Aplicació terapèutica amb Susana Volosín a Mallorca, Festival de Música de Granada, a París, a Saragossa, etc.

IBER MUSICAL

PIANOS DE SEGONA MÀ
PIANOS RESTAURATS
PIANOS NOUS
TALLER PROPÍ
100 PIANOS EN EXPOSICIÓ
INSTRUMENTS D'ORQUESTRA

LUIS MORONDO

Als setanta-tres anys, ha mort a Pamplona el mestre Luis Morondo, director de l'Agrupación Coral de Càmera de Pamplona, agrupació per ell fundada i a la qual situà en lloc privilegiat entre el panorama musical europeu.

CONCURS INTERNACIONAL DE MÚSICA ELECTROACÚSTICA

Organitzat pel Grup de Música Experimental de Bourges, ha estat convocada una nova edició d'aquest concurs, obert a tots els compositors del gènere, sense límit d'edat o nacionalitat. S'ofereixen cinc premis, un per cada una de les següents modalitats: a) Premi de música electroacústica analògica. b) Premi de música electroacústica numérica. c) Premi de música electroacústica mixta. d) Premi de música electroacústica de programa. e) Premi de música electroacústica i Art Visual. El termini per a la presentació de les cintes és el 31 de març.

Per a més informació i inscripcions cal adreçar-se a: «Maître Miny, Huissier de Justice - 1, rue Coursarlon - 18000 Bourges (França)».

MIGUEL ANGEL GOMEZ MARTINEZ

Miguel Angel Gómez Martínez serà, a partir de la temporada 1984/85, el director titular de l'Orquestra i Cor de la Radiotelevisió Espanyola. El contracte és per tres temporades, prorrogables per dos anys més.

PREMI REINA SOFIA DE COMPOSICIÓ MUSICAL, DE LA FUNDACIÓ FERRER-SALAT

La Fundació Ferrer Salat ha estat creada per estimular la creació musical en les seves diferents modalitats i facilitar als compositors la possibilitat que la seva música pugui ser interpretada, escoltada i difosa.

És amb aquest fi, que la Fundació atorgarà el Premi Reina Sofia de composició musical. La dotació del Premi serà d'un milió de pessetes.

La composició musical que opti a aquest premi, destinat el 1983 a la música simfònica, haurà de ser per a una plantilla orquestral

normal, amb solistes o sense, amb elements electroacústics o sense. El gènere de l'obra és lliure. Per a obtenir les bases completes hom pot adreçar-se a la Fundació Ferrer Salat. Gran Via Carles III, 94, - Tel. 330 61 11 - Barcelona-28.

FILATÈLIA MUSICAL

El proper mes d'abril, serà posada en circulació l'emissió d'un segell dedicat a Jesús Guridi i a la seva obra «El caserio». Amb aquest motiu, a Vitoria, la ciutat natal, se celebrarà una exposició en homenatge a l'insigne compositor.

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DE LA MÚSICA ESPANYOLA CONTEMPORÀNIA

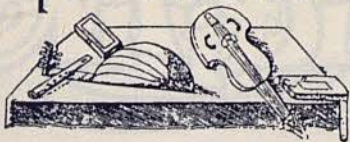
Pròximament la Fundació Juan March obrirà, a la Biblioteca de la seva seu a Madrid, un «Centre de documentació de la Música espanyola contemporània». El fons comprèn la música creada per compositors espanyols a partir de l'any 1939. S'hi troben totes les partitures que hagin estat publicades a Espanya o a l'estranger; també les inèdites, originals, primeres versions, materials de treball del compositor, partitures tècniques, esquemes de sonorització o de sincronització en el cas de les obres electroacústiques: gravacions en discos, cassettes, cintes magnetofòniques, vídeos etc.; testimonis del propi compositor sobre les seves obres i informació respecte del material catalogat: llibres, articles, crítiques musicals, programes de mà, cartells, textos de presentació, etc.

La finalitat d'aquest «Centre de Documentació de la Música Contemporània», serà la de facilitar la investigació personal sobre la música espanyola contemporània a musicòlegs, compositors i intèrprets, directors, crítics, professors, promotors i centres de documentació estrangers i nacional.

MAGDA TAGLIAFERRO

Després de trenta anys d'absència de les sales de concert, la pianista Magda Tagliaferro reaparegué a la sala Wigmore de Londres, amb un èxit clamorós.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BERLÍN (RDA)
GÜNTHER HERBIG

director

Dilluns, 21 de març de 1983, a les 21 h.

BRUCKNER: Simfonia núm. 8, en do menor

Dimarts, 22 de març de 1983, a les 21 h.

BIRGIT NILSSON

soprano

WAGNER: Tristany i Isolda (narració d'Isolda) - Idil·li de Sigfrid -
Lohengrin (preludi) - Tristany i Isolda (plany d'Isolda) - Tristany
i Isolda (preludi i mort) - Els mestres cantaires (obertura).

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana,
dies feiners, de 17 a 21 h. Preus especials per a estudiants.

LLUÍS CLARET: EL DISC COM A EINA DE PROJECCIÓ

Lluís Claret és un dels instrumentistes catalans de major projecció internacional del moment. Dia a dia, amb pas segur, va bastint una carrera que va prenent una volada cada cop més ampla. Ara acaba de viure una experiència significativa. L'enregistrament d'un disc interpretat totalment per ell. Es tracta de les Sonates números 1 i 3 de Bach.

—La idea va sortir, junt amb Josep Maria Prat, degut a l'interès que té el disc de cara a la promoció. El disc té un ressò més ampli que un concert. El vam gravar a Ginebra i l'ha distribuït la RCA.

—Per què a Ginebra?

—Hi ha uns estudis molt bons, on normalment s'hi enregistra rock i pop, però que té un equip tècnic molt interessat també en la música clàssica. Realment, estem molt contents dels resultats aconseguits. Tenim previst d'enregistrar-hi un altre disc amb el Trio Barcelona —el meu germà Gerard, l'Albert Giménez Ate-nelle i jo—.

—L'enregistrament, ¿va ser al vostre comp-te?

—Sí, i aleshores van sortir diverses ofertes per a editar-lo i va ser la RCA qui ho va fer.

—És el teu primer disc?

—És el primer disc important en el qual sóc protagonista. A França hi ha un disc de música contemporània amb una obra de Boulez per a violoncel solista i sis violoncels. També hi ha el de música de Guinjoan, però, de fet, aquest de Bach, és el primer important. Ara aviat en sortirà un altre.

—També actuant sol?

—No, amb l'English Chamber. Hi ha el Concert en do major, de Haydn, i el Concert en sol major, de Boccherini. Dirigeix George Malcolm. Probablement aquest disc abasti un títol de públic més ampli encara que el de Bach, que s'ha venut molt bé. Sortirà aviat al mercat.

Lluís parla que aquests discos —tant el de Bach com el de Haydn i Boccherini— molt probablement es promocionaran a l'estranger. Això ens porta a parlar de la seva projecció internacional.

—Si sóc conegut fora és perquè he viscut set anys a París; i perquè l'any 1977 vaig guanyar

el premi Rostropovitx que em va permetre tocar amb ell a Estats Units. Els contactes de l'Agència Càmera afavoreixen una relació internacional i amb això els discos són d'una gran utilitat. A partir de l'enregistrament, els empresaris s'interessen. De totes formes, tinc molt clar que la meua tasca pedagògica, amb en Gerard i l'Albert, és molt important per a mi i que no la deixaré. Penso repartir l'any entre actuacions i tasca pedagògica que inclou no sols l'Escola de Barcelona sinó també cursos internacionals.

—T'agrada més actuar sol o bé amb conjunt de cambra?

—No ho sé. M'agrada molt tot. Tocar amb el conjunt de cambra, amb el trio ofereix menys tensió, comparteixes més la responsabilitat; però de debò que gaudeixo de totes maneres.

—I sotmetre't a un director?

—Això ja és més difícil. El problema és que els concerts es fan amb només un o dos assaigs. És difícil, aleshores, aconseguir una comunió d'idees. El solista va per un costat, el director per l'altre. Si toquessis sempre amb directors com Giulini o Celibidache no tens problemes a sotmetre't a les seves directrius. A vegades, la cosa, però, pot esdevenir un caos. Celibidache te raó en exigir quinze assaigs i, a més, el director i el solista s'haurien de posar d'acord abans d'assajar.

—Com respons a la fredor de l'estudi de gravació?

—Mira, amb això t'has de fer la idea que des del primer moment has de tocar bé. Això ho ha dit ara en Syebok i ho diu sempre l'Enric Casals. Has d'evitar caure en el mecanicisme. Els projectes de Lluís Claret són molts i variats: Cursos a La Gleva, un altre a Alemanya, recital Bach de Santes Creus, concerts amb Syebok a Alemanya i Suïssa, també a Lisboa amb l'Orquestra Nacional d'Espanya dirigida per Torkanowsky, enregistrament d'un disc amb el trio, estrena d'un concert de Josep Soler amb l'Orquestra Nacional i un llarg etcètera.

Algú no nota la crisi.

PIZZERIA-RESTAURANTE

MIDIA

JUNIOR

RESTAURANTE HASTA LA MADRUGADA

ABIERTO DOMINGOS Y FESTIVOS

PIZZAS al horno de leña. **PASTAS** elaboración casa.
HELADOS, COPAS y ZUMOS NATURALES, domésticos y exóticos.
SANDWICHES variados. **FAST FOOD** comidas rápidas.
GRILL al carbón de encina. **SALONES** para fiestas y convenciones.

Avda. Diagonal, 616 - Tels. 321 10 77 - 321 30 49

Alguns comptes poc corrents

*"Banca Catalana
em mereix tota
la confiança."*

(Montserrat Caballé.)

A Banca Catalana hi ha alguns comptes que no tenen res de corrents.

Per exemple, el de la Montserrat Caballé, sopran, nascuda a Barcelona, primeríssima figura mundial de l'òpera, la qual continua utilitzant els serveis de Banca Catalana tot i que la seva professió l'obliga a estar constantment fora del seu país.

La Montserrat Caballé va debutar a Barcelona el 1962 i la seva ascensió no ha parat de llavors ençà, i ha actuat amb el més gran èxit als principals teatres d'òpera d'arreu del món.

En la seva personalitat hi ha una cosa que ressalta: l'enorme afecte i la gran fidelitat a la seva terra. Fidelitat que s'estén també a entitats com Banca Catalana.

"Utilitzo els serveis de Banca Catalana des de fa molt temps i sempre, sempre, amb resultats satisfactoris. Tinc plenament cobertes les necessitats pròpies de la meua professió a tot el món amb Banca Catalana, tant pels seus serveis especialitzats com pel gran nombre d'oficines que té. D'altra banda, el tracte hi és amable i eficaç i això és una cosa que jo aprecio molt. Per tot plegat, continuo i continuaré treballant amb Banca Catalana. Perquè em mereix tota la confiança."

Són paraules de la mateixa Montserrat Caballé.

Paraules que agraïm i que ens animen a continuar treballant fermament a fi de proporcionar-li, a ella i a tots els nostres altres clients, un servei encara més bo.

ROSSINI: Stabat Mater / Catherine Malfitano, Agnes Baltsa, sopranos. Robert Gambill, tenor. Gwynne Hoell, baix. Orquestra i Cor del Maggio Musicale Fiorentino Dir.: Riccardo Mutti / EMI 10C 067.043.221 T.

Si, com afirmava el propi Rossini, la música «seria capaç de definir l'atmosfera moral d'un text», el text del Stabat Mater fou el pretext per a la creació d'un clima, d'una atmosfera. El marc d'un poema litúrgic —semblantment a la «Petite Messe Solennelle»— dona peu a la creació d'un pretext musical en el qual la lletra, el relat, queda en segon terme o, als ulls inquisidors, extraordinàriament desfigurats.

L'obra fou encarregada durant la seva estada a Madrid l'any 1831 pel bisbe Varela. Rossini hi accedí de mala gana, però amb la condició que mai no seria publicada. De fet, el manuscrit, una vegada mort el bisbe castellà, fou completat pel propi Rossini i finalment estrenat a París, el 1842. Richard Wagner, aleshores en la seva condició de crític, en féu una ressenya sarcàstica.

Posteriorment, l'obra fou estrenada a Itàlia i concretament al Palazzo Vecchio de Florència. Amb una pretesa coincidència i intencionalitat, l'enregistrament que comentem fou realitzat l'any passat a la famosa sala del Cinquecento d'aquest històric palau, entre els frescos i els notables plafons del sostre de Giorgio Vasari.

Ha estat recreat un text, un ambient, a l'escenari de la seva estrena italiana. Cal dir, també, que Mutti ha jugat sàviament amb aquestes connotacions per tal d'aconseguir una versió «emmarcada» en un clima. Els intèrprets han estat imbuïts igualment en aquesta atmosfera. Tot plegat, un retrat extraordinari, precís i justificat del «poema universal» de Rossini.

HAYDN: Les Estacions / Adele Stolte, soprano. Peter Schreier, tenor. Theo Adam, baix. Cor de la Ràdio de Leipzig (dir.: Horst Neumann). Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir: Herbert Kegel / COLUMBIA SAX 743/5.

«Embadaliment silencios, pasme i flagrant entusiasme se succeïren entre el públic; per la poderosa invasió de visions colossals, la incommensurable abundor d'idees felices sorprengué i invadí la imaginació més audaç». Amb aquestes paraules jutjarà la primera audició de «Les Estacions» el crític del l'«Allgemeine Musikalische Zeitung» de Leipzig. L'estrena havia estat a Viena l'any 1801. Probablement un comentarista actual descriuria l'obra amb altres termes.

Però, a cada nova audició, de «Les Estacions» es produeix una nova situació que domina l'oient, i que, més de cent trenta anys després, no s'altera. Tot al contrari. Semblantment a «La Creació» és possible de retrobar un d'aquests frescos musicals la grandiloqüència dels quals no contrasta amb la sensibilitat actual.

«Les Estacions» és una obra descriptiva, amara d'entusiasme, d'amor per la naturalesa. No s'ha marcit, per tant. És tant vella i tan nova com la mateixa naturalesa.

Aquesta és precisament la sensació que ofereix l'enregistrament efectuat a Leipzig l'any 1981 de la mà experta d'Herbert Kegel. Amb la participació de tres solistes tan destacats (i amb més renom i trajectòria els dos homes) i la gran massa d'orquestra i cor en tot moment conjuntats i plenament «inspirats» ha estat possible una nova versió d'aquest gran oratori, que no desdii en absolut de les clàssiques i monumentals que han aparegut aquest darrers anys. Cert: la versió provinent d'Alemanya Oriental és d'una transparència i qualitat absolutes.

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA DE PRIMAVERA 1983

Del 6 al 17 d'abril

Presentació de

L'ÒPERA DE PEQUÍN

COMPANYIA OFICIAL DE LA
REPÚBLICA POPULAR DE LA XINA

- Un esdeveniment artístic d'excepció,
en tres programes diferents.
- Un espectacle complet: dansa, mim, acrobàcia,
òpera i teatre.

GRAN TEATRE DEL LICEU

- **Abonaments:** A les oficines del Teatre (c/ Sant Pau, 1, baixos, tels. 301 67 87, 318 92 77), del dia 1 al 18 de març, de 10'30 a 13'30 h. i de 16'30 a 19'30 h.
- **Localitats:** A les oficines del Teatre (c/ Sant Pau, 1, baixos, tels. 301 67 87, 318 92 77) a partir del 24 de març per a totes i cadascuna de les funcions.
- Qualsevol mena d'informació, per telèfon i correspondència, serà facilitada per l'Administració, pels Centres Oficials de Turisme d'Espanya i pels radicats a l'estranger.
- Queda rigorosament prohibit entrar a la sala un cop iniciat l'espectacle, així com verificar enregistraments de qualsevol tipus.
- Les funcions començaran puntualment a l'hora indicada.
- El Patronat del Consorci del Gran Teatre del Liceu, si les circumstàncies ho reclamen, podrà alterar les dates, els programes o els intèrprets.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
MARÇ		
17, dijous	21 h. Palau	Lluís Claret, violoncel. Albert Giménez Atenelle, piano. Kodály, Prokofiev, Shostakovitx (Clàssics i Populars).
	21 h. Conservatori	Jordi Vilaprinçó, piano. Falla, Ravel, Schumann, Montsalvatge (Serveis Cultura Ajuntament).
	21.30 h. Jesús de Gràcia	Francis Chapelet, orgue. L'orgue de Buxtehude i Bach (VI Setmana de Música Religiosa).
	21.30 h. Centre Cívic Baró de Viver	Harmonia Calda. Haydn, Bach, Telemann, Haendel, Beethoven, Mozart, Villalobos (JJ.MM.B.).
18, divendres	21 h. Palau	Ensemble Instrumental de Grenoble. Dir.: Stephane Cardon. Dauvergne, Rameau, Haydn, Ginastera (Associació de Cultura Musical).
	21 h. Conservatori	Lluís Fleta, violí. Josep Gil, piano. Anna Mora, violoncel. Antoni-Olaf Sabater, piano (Pòdium de Joves Intèrprets de JJ.MM. de Catalunya).
19, dissabte	21.30 h. Liceu	«Otello», de Verdi.
20, diumenge	17 h. Liceu	«La Bohème», de Puccini.
21, dilluns	21 h. Palau	Orquestra Simfònica de Berlín (RDA). Dir.: Guenther Herbig. Bruckner (Patronat Pro Música).
22, dimarts	20.30 h. Pompeia	Quartet de flautes dolces Renaixença.
	21 h. Palau	Orquestra Simfònica de Berlín (RDA). Birgit Nilsson, soprano. Dir.: Guenther Herbig. Wagner (Patronat Pro Música).
	21 h. Liceu	«La Bohème», de Puccini.
23, dimecres	19 h. Palau	Anna Ricci, mezzo-soprano. William Waters, guitarra. Andrés Lewin-Richter, electrònica. Obres de Barce, Mestres-Quadreny, Brncic, Bofill, Ricci, Lewin-Richter (Dimecres de R. N.).
	20.30 h. Joventuts Musicals	Dolors Serra, flauta. Candelaria Cabrera, piano. Oltra, Homs, Guinjoan, Poulenc (JJ.MM.B.).
	21 h. Palau	Les musiciens du Nil. Dir.: Alain Weber. Música i dansa de l'Alt Egipte (VI Setmana de Música Religiosa).

24, dijous	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Orpheus de Nova York. Michel Dalberto, piano. Stravinsky, Mozart, Brahms, Bartók (Patronat Pro Música).
	21 h.	Conservatori	Cecilio Tieles Ferrer, piano. Evelio Tieles Ferrer, violí. Mozart, Gramatges, Beethoven (Serveis Cultura Ajuntament).
25, divendres	19.45 h.	Amics dels Clàssics	Núria Batlle, soprano. Mercè Torrents, piano.
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Orpheus de Nova York. Haydn, Stravinsky, Brahms (Patronat Pro Música).
	21 h.	Liceu	«La Bohème», de Puccini.
	21.30 h.	Sta Maria del Mar	Coral Lavínia. Dir.: Miquel Saladrigues. Monteverdi, motets religiosos.
26, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Sidney Harth. Michel Becquet, trombó. Schubert, Wagenseil, Martín, Balada, Gershwin.
	21.15 h.	St. Josep Calassanç	Orquestra Telemann. Petits Musics. Dir.: J. Picornell. Haendel, Vivaldi.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Coral Càrmina. Dir.: Jordi Casas. Brudieu, Rossini, Dvorák.
27, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Sidney Harth. Michel Becquet, trombó (segona audició).
	19 h.	Casal del Metge	Lidia Caballé-Berta Vidal, duet de guitarres. Dowland, Scheidler, Bach, Sors, Mompou, Balsach, Albéniz, Falla (Penya Tàrraga).
28, dilluns	21 h.	Palau	Teresa Berganza, mezzo-soprano. Enrique Pérez de Guzmán, piano. Purcell, Schumann, Toldrà, Braga (Patronat Pro Música).
29, dimarts	20.30 h.	Pompeia	Coral «Nou Ressò».
30, dimecres	19 h.	Palau	Claudi Arimany, flauta. Madrona Elías, clave. Obres de J. S. Bach (Dimecres de R. N.).

TEMPORADA 1982/83 - 17 de març de 1983 - Núm. 14 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles

MAJORICA[®]

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

